

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
קלושים

אבל הוא התחיל!

בתשובה הואיל ורואים שאין הוא מתגאה על הציבור וגם אין הציבור מתבייש ממנו.

זה ההסבר בפסוק "הוכח תוכיח את עמיתך" שכיצד תוכיח את עמיתך? על ידי ש"תוכיח" והוא הוכחות חותכות כיצד פגעה בו יד ה' בשל כך שחטא לה' יתברך, ובכך - "ולא תשא עליו חטא".

עוד כותב ה'בן איש חי': כאשר האדם יתבונן יותר לעומק, יראה שלמרות שהוא עצמו חוטא ומצער את הקב"ה, הוא מצפה מה' יתברך שיבין לליבו וימחל ויסלח לו על כל פשעיו בו בזמן שהוא מקפיד וכועס על חברו ואין הוא מוכן לעבור לסדר היום עד אשר יטפל בו...

זו הכוונה בפסוק "הוכח תוכיח" לפני שאדם בא להקפיד ולטפל בזולת על כך שפגע בו, ראשונה צריך להוכיח את עצמו על החטאים שחטא והכעיס את הקב"ה, והוא יתברך ממשיך למחול ולסלוח... ואם יעשה כך, הוא יכול להיות סמוך ובטוח ש"לא תשא עליו חטא" הואיל ואם מקפיד האדם על כבודו, על אחת כמה וכמה שה' יתברך צריך להקפיד על כבודו..

כמה חבל וכואב שעל כל דבר קטן האדם רוטן וכועס על זולתו, ובאמתחתו שלל הסברים שונים ומשונים - הוא התחיל... אני רק מגן על עצמי... וכו' הרי בכך הוא ממש יורה לעצמו ברגליים.

יוצא שלא רק שלא כדאי לאדם להקפיד על חברו, אלא גם כאשר אין הוא מקפיד על חברו ורוצה הוא רק להוכיחו הרי שצריך לדעת כיצד ובאיזו דרך ניתן להוכיח, בשביל שלא יבוא חס ושלום למצב של "ולא תשא עליו חטא"...

שבת שלום ומבורך!!!

הילד זרק את פרוסת הלחם בביזיון אל מחוץ לגדר של בית הספר...
ר' יעקב גלינסקי זצ"ל נקלע לביתו של גדול הדור והיו שם קבוצה של עסקנים חמורי סבר..

[פ' מצורע "ספואים, ספואים" שיצור מס' 214 - בקול האשון']

על כל זאת ועוד... ניתן להאזין בשיעורים של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 [להקיש * ע"י זיהוי קולי]

"מתיקות ועריבות התורה" - גם מוסר והשקפה וגם דרך לחיים...

בס"ד בקרוב עומד לצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני האור החיים הקדוש.

למחפשי תורה והקדוש לציוני נשמת וכדו' יפנו אל' 052-7151420

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

מצוות עשה של "קדשים תהיו".

זה כמו שאומרת הגמ' בקידושין לט: ישב אדם ולא עבר עבירה, נותנים לו שכר כעושה מצוה, למרות שהאדם מצד עצמו לא עושה כלום.

ממשיך האו"ח וכותב שכל המקיים מצווה זו הרי שהוא נקרא קדוש, ולכן נאמר כאן "אל כל עדת בני ישראל" שכל עם ישראל יש להם שייכות למצווה זו, ואין דרגה של קדושים משתייכת רק לבעלי מעלה.

ועוד שמעלה של קדושה זו שייכת רק לעם ישראל ולא לאומות העולם! הגם שיפרשו מן העריות, שאין נפשם ראויה לקבל קדושה זו.

"דבר אל כל עדת בני ישראל... קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקים" [י"ט, ב']

שואל ה"אור החיים" הקדוש – התורה מצווה על האדם להיות קדוש, צריך להבין במה יכול האדם להיות קדוש?

עוד קשה מדוע נאמר בפסוק "אל כל עדת בני ישראל" היה ניתן לכתוב 'אל עדת בני ישראל'?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש – פרשה זו היא המשך של הפרשה הקודמת, שם נאמר לאדם להתרחק מן העריות ובכך הוא אינו עובר על מצוות לא תעשה. וכאן מוסיפה התורה שכאשר האדם מתרחק מן העריות, הרי שבכך הוא מקיים גם

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

במכירה על כן באה התורה ואומרת שבבהמה אדם הוא מושב לנפש "כי נפש הבשר בדם הוא" והגם שאחר השחיטה יצאה הנפש, הדם בגלל היותו לנפש ראוי ומכפר על נפשות בני ישראל במזבח ומכיוון שכך אסור לכל אפילו לגרים וגם לא ציוותה התורה לכסות את דם הבמה אחר שנשחטה כיוון שהוא משולל נפש. אך דם בשר ועוף "דמו בנפשו הוא" שאין הדם מושב לנפש אלא הוא בעצמו הנפש לקלות חיותם ומכיוון שכך "ולא תאכל הנפש עם הבשר" שאכילת הדם הוא הנפש ולהיות סיבה זו יש חובה לכסות את הדם בעפר מעין קבורה כיוון שאינו דם כבהמה אלא עם נפש ממש **ועל זה מסביר האלשיך הקדוש "לא מצאתי בשום מקום רק מהכרח הכתובים ואל אלוקים יצילנו מלומר בתורתו דבר אשר הוא לא חלילה"**

"כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא בנפש יכפר על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר אשר בתכם לא יאכל דם... ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואומר לבני ישראל כל דם לא תאכלו..."

אומר האלשיך הקדוש – שבכדי שלא יקשה לאדם מדוע אסרה התורה אכילת הדם אם בגלל שבו קרב על המזבח אם כן דם או חיה ועוף שאינם קרבים על המזבח היה להתיר ואם בגלל הטבלת כתונת יוסף בדם שעיר עזים [כמו עניין איסור אכילת גיד הנשה] אם כן היה להתיר לגרים ולשבטים שלא היו

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45. 054-8502267

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

על - פרקי אבות

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

חלק ב'

תלמודו כל שלושים יום מה שלמד במשך כמה שנים, הרי זה לא אפשרי? ואם היה חוזר תמיד על תלמודו הרי שלא היה מוסיף כלום בחוכמתו דבר שלא מתקבל על הדעת.

מסביר הרב שרב ששת לא היה חוזר כל שלושים יום אלא אך ורק על מה שהוא עצמו חידש בתורה, וכמו שאנו אומרים בתפילה "ותן חלקנו בתורתך" ומי שאינו זוכה חס ושלום להשלים חלקו בתורה הקדושה, הרי שצריך הוא שוב לחזור בגלגול לתקן ולהשלים את החסר.

זה מה שנאמר בפסחים נ. "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו" הכוונה היא לחלק השייך לו בתורה הקדושה הואיל ואין הוא צריך לחזור שוב בגלגול לעולם הזה ולהוציא את חידושי בתורה הקדושה. **לכן שמח מאוד** רב ששת הואיל חכה להשלים את חלקו בתורה שבכתב ובתורה שבע"פ, ולכן אמר לנפשו לשמוח הואיל והחידוש מגיע מתוך נפשו של האדם.

"רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לכך נוצרת" [ב', ט']

עוד כותב הרב הגמ' בפסחים סח: מספרת על רב ששת שהיה חוזר על כל תלמודו כל שלושים יום, ולאחר מכן היה נשען על פתח הדלת ואומר: תשמחי נפשי! תשמחי נפשי! בשבילך קראתי ושניתי בשביל העולם הבא עולם הנצח.

שואלת הגמ' וכי רק בשביל עצמו הוא שנה ולמד, הרי גם קיום העולם נהנה מאותו לימוד תורה הואיל ונאמר "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת" הרי שכל הבריאה נהנית מאותו לימוד תורה. **מסבירה הגמ'** – נכון שכל הבריאה נהנית מאותו לימוד תורה, אך מלכתחילה כאשר האדם לומד תורה הוא צריך ללמוד לצורך עצמו לקיים את הציווי "והגית בו יומם ולילה".

שואל הרב: כיצד ייתכן שרב ששת היה מצליח לחזור על כל

המשך אי"ה בשבוע הבא...

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

זהירות בהדלקת נרות שבת ושכרה

יש לאדם להיות זהיר בנרות שבת שיהיו נאים ויפים משום הידור מצוה, ובכלל זה שיהדר אחר שמן או נרות שאורם יפה וצלול וידליק בהם. (שו"ע ס' רסג' ס"א) משנ"ב (סק' א'). וע' בשו"ע (ס' רסד' ס"ו) לגבי שמנים הכשרים להדלקה, שכן "מוכיל מקום שמן זית מצוה מן המוכתר", ומשום שהוא נמשך אחר הפתילה יותר מכולם. משנ"ב (שם סק' כג)) ומוכא בגמ' (שבת כג): **שזוכה עבור זה לבנים תלמידי חכמים דכתיב "כי נר מצוה ותורה אור"** (משלי ו, כג) ודרשו שע"י נר מצוה של שבת, בא אור התורה, שבניו יהיו תלמידי חכמים שלומדים תורה. (גמ' שבת כג): אמר רב הונא הרגיל בנר הויין ליה בניי תלמידי חכמים. ובאר הטור "הרגיל בנר" הכוונה שמשתדל לעשותו יפה. (דאין לומר "הרגיל בנר" שרגיל להדליק נר, משום דאמרין בגמ' (כה): הדלקת נר חובה, ומלשון "הרגיל" משמע שהוא רשוד, אלא הכוונה שחובת הדלקה יוצא אפי' בנר שאינו יפה והרגיל בנר היינו שמשתדל לעשותו יפה. ב"ח.) וע"ז בתורת חיים (סק' א') שבאר כוונת הגמ' "הרגיל בנר", היינו שרגיל להרבות בנרות ולהדליק בכל החדרים שמשתמש בהם כמבואר במג"א, ובמשנ"ב (סק' ב') שצריך להדליק בכל החדרים שמשתמש בהם) **ולכן ראוי שתתפלל האשה אחר שתגמור הברכה וההדלקה שיתן לה הקב"ה בנים זכרים מאירים באור התורה** (מטה משה (ח"ד ס' תיז') ושיירי כנסת הגדולה (הגה"ט סק' ח') בשם רבינו בחיי (שמות יט, ג פרשת יתרו ד"ה כה תאמר) **מג"א** (סק' יא). א"ר (סק' א') ומשנ"ב (סק' ב'). לפי שבשעת עשיית המצוה התפילה נשמעת יותר, רבינו בחיי (שם). ובפרט כשמתפלל בשעת קיום המצוה על

השכר המיוחד לאותה מצוה, התפילה רצויה יותר לפניו יתברך, **מצוה"ש** (סק' יא). **ע"ז בגמ' שבת כג:** במעשה שרב הונא היה רגיל לעבור ולחלוף על פתח ביתו של רבי אבין, וראה שהיה רגיל ר' אבין להרבות בנרות לכבוד שבת, אמר שני אנשים גדולים יצאו מהם (מור' אבין ואשתו) ואכן נולדו להם ר' אידי בר אבין ור' חייא בר אבין. וכן ר' חסדא ראה שאביו של ר' שיזבי היה רגיל להרבות בנרות, וזכה שיצא ממנו ר' שיזבי. **ועיי"ש בתוס' (ד"ה ה"ג)** שבמעשה דרב אבין יצאו שני ת"ח לפי שגם הוא וגם אשתו היו זהירים בנר והתעסקו בו, משא"כ במעשה דר' שיזבי רק האשה היתה רגילה. עיי"ש.

ומה שזוכה עבור זה לבנים ת"ת, ע' בפר"ח (ס' תרע"א אות א') שכן שכל שכן שהוא עצמו יהא ת"ח, אלא שמדובר שהוא עצמו כבר ת"ח, או משום שהוא לא ראוי להיות ת"ח, לכן הזכירו רק שיזכה לבנים ת"ת. וע"ז באחרונים מש"כ בזה.

וע"ז בזה"ק (פ' בראשית דף מח') וזה תרגום הזוה"ק "האשה צריכה בשמחות הלב וברצון להדליק את נרות השבת, שהרי מעלה עליונה היא לה, וזכויות רבות לעצמה לזכות לבנים קדושים שיהיו מאירים את העולם בתורה וביראה, וירבה השלום בעולם, ויזכה בעלה באריכות ימים, לכן צריכה להזהר בזה". ע"כ.

ע"ז באחרונים שכ' שאשה המתקשה בגידול בנים, או שאין לה בנים כלל, סגולה שתאמר לאחר הדלקת הנרות ההפטרות של יום ראשון דראש השנה (שמואל א, ב) עד "וירם קרן משיחו". וטוב שתבין מה שהיא אומרת ותאמר בכוונה (של"ה (מס' שבת בר מצוה ד"ה כשהאשה) **קצושו"ע** (ס' עה' אות ב') **כה"ח** (שם סק' לד').

כ' האחרונים שמונה טוב שתתן האשה קודם ההדלקה שתיים או שלוש פרסות לצדקה (**קצושו"ע** (שם) **בא"ח** (ש"ש פ' נח בהקדמה) וכ' שהוא עזר לסליחה ולכפרה על חטא חוה, **כה"ח** (שם).

נקודת מבט...

יוכל להראות פניו כלפי מי שאמר והיה עולם.

כמו כן כאשר יבוא היצר הטוב לעשות דבר מצווה, יזרח עצמו לומר כי באמת נאה ויאה לאדם קדוש כמוהו לעשות מצווה...ז

(מתוך הספר "בשכילי נכרא העולם")

כתב הרה"ק רבי ישראל מרוז'ין - שהגמ' בבא בתרא עה: אומרת שלעתיד לבוא צדיקים יגיעו לדרגה שאומרים לפנייהם קדוש, כמו שאומרים לפני הקב"ה.

וכיצד יכול האדם להגיע לדרגה זו? על ידי כך שיאמר על עצמו "כי קדוש אני" ואז גם כאשר יבוא אליו היצר הרע לחטוא, יאמר לעצמו שלא נאה ויאה לאדם קדוש לעבור עבירה וכיצד

במעשה שהיה...

במריבה, ואתם כל כך רבים!?! אמר בלהט... כל ימינו נזהר היה לא להתקרב ולא להיקלע למחלוקת מכל סוג שהוא. **הרי לנו שהקב"ה אוהב את השפלים בעיני עצמם ואלו אשר מתרחקים תמיד ממחלוקות...**

מסופר על הרב דוד פוברסקי זצ"ל שאחד התלמידים נכנס לביתו בזמן שויכוח חריף התנהל בין שניים מבני הבית, היה זה ויכוח על כשרותו של בקבוק יין שניצב על השולחן. רבי דוד נחרד "על מה המריבה? מעולם לא רבתי ולא הייתי צד

הלכה למעשה...

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

על נטילה ראשונה כאשר עדין אינו מוכן להתפלל? (משנ"ב ד' סק"ד). ואין להקשות כיצד יאמר בנטילה שניה "וציוונו על נטילת ידיים" הרי לסוברים שטעם הנטילה הוא מפני רוח רעה או מפני שתקנו חז"ל בבוקר שנעשה בריה חדשה, יצא כבר בנטילה הראשונה, והאיך יברך בנטילה שניה? **תשובה:** מבואר בב"י (סימן ו') שנטילת ידיים היא חלק מברכות השחר, וניתן לברך אותה אפי' אחר שנטל ביחד עם ברכות השחר כחבילה אחת (כ"ז במשנ"ב ד' סק"ד וביאור"ל ד"ה ואפילו). לכן כאשר סיים להתארגן לתפילה, ייטול ידיו יברך על הנטילה וימשיך את יתר ברכות השחר, ובזה יוצא לכל השיטות על הצד הטוב ביותר. ואף אם הולך הוא אח"כ מביתו למקוה, יוכל לברך ענט"י לפני היציאה מביתו, שבזמן זה הרי כבר מוכן הוא לתפילה. ואין מה שפושט אח"כ את בגדיו וירד לטבול מגרע (כמבואר בערוה"ש ד', ה' שאף בדברי הרא"ש, המשכים קודם הבוקר, נוטל ומברך, שהרי הם חלק מברכות השחר, וכמבואר בשו"ע מז', יג').

האם צריך ליטול ידיים ליד המיטה, או שאפשר לקום ולהתארגן ורק אח"כ ליטול ידיים?

נכון מאוד לזהר ליטול ידיים סמוך למיטה תוך ארבע אמות, ולא להשהות הטומאה על ידיו. ואפילו אם התעורר ומעונין להמשיך לשכב ולהתגלגל עוד קצת במיטתו, יזהר ליטול ידיו ואח"כ ימשיך לנוח, כמבואר כ"ז בזה"ק שדבר זה חמור מאוד (הובא במשנ"ב א' סק"ב, בא"ח תולדות ו'). והמהדרין מדקדקין אף שלא יגעו בבגדים קודם נטילת ידיים, ומ"מ אין דבר זה נצרך כל כך (משנ"ב ד' סק"ב ממ"א, ואף בא"ח שהחמיר בזה לכתחילה, חזר בו בעוד יוסף חי תולדות י', ובהליכו"ע א' עמ' לג' ביאר ע"פ מש"כ משל"מ פ"ג משביתת העשור שאין הטומאה מצויה בימינו כ"כ). אולם יותר טוב שלא לברך על הנטילה שליד המיטה מתרי טעמי: **א** בדרך כלל בבוקר צריך לשירותים ואי אפשר לברך במצב זה. **ב** לרמב"ם ורא"ש נטילת ידיים תוקנה לנקיות כהכנה לתפילה, והרי מיד אחרי הנטילה שסמוך למיטה צריך להתלבש ולהתארגן וליטול ידיו לתפילה, ואיך יברך

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

ר' עקיבא ואשתו רחל - מודל לחיי משפחה

בשל העוני המחפיר, ובאין להם כרים וכסתות, ישנו השניים על גבי התבן, וכתוצאה מכך בכל בוקר היו מוציאים תבן מהשערות. בעודם במצב העגום הזה, אמר רבי עקיבא לרחל: אילו יכולתי, הייתי קונה לך 'ירושלים של זהב'. אליהו הנביא שראה בצערם ירד מן השמיים בדמות אדם עני, עמד ליד הדלת וקרא: "הבו לי מעט תבן, אשתי ילדה ואין לי במה לכסות אותה". בכך הוא רצה להראות להם שיש אנשים עניים יותר מהם, שגם מוצר זול כמו תבן אין להם. בעידודה המסור של אשתו החליט רבי עקיבא ללמוד בבית המדרש. בנחישות ובהתלהבות הוא החל להתקדם במעלות התורה, עד שהפך לרב מפורסם ולו 24,000 תלמידים. כל אותה העת רחל חיכתה לו בנאמנות בביתה, כשהיא סובלת מעוני.

חודש אייר וימי ספירת העומר מזוהים עם תלמידי רבי עקיבא שנפטרו בימים אלו. בשורות הבאות ברצוני להתמקד בסיפור חייהם של רבי עקיבא ורחל אשתו. החיים שלהם לא היו פשוטים, אבל בתוך הסיפור שלהם אנו יכולים למצוא רעיונות מאלפים שיכולים להעשיר את חיינו ולעזור לנו להתמודד עם כל אתגר ומכשול.

כשהגמרא מתארת את ראשית דרכו של רבי עקיבא (נדרים 1) היא מספרת שהוא היה רועה צאן פשוט שלא ידע קרוא וכתוב. כלבא שבוע היה עשיר מפורסם, וכאשר שמע שבתו רחל בחרה ברבי עקיבא לבעל, הוא גירש אותה מהבית ונשבע שהיא לא תיהנה מרכושו.

רחל, שעד אז חיה חיי עושר ולא ידעה מחסור, עזבה את ביתה והתחתנה עם רבי עקיבא. היא ראתה בו אדם "צנוע ומעולה" (כלשון הגמרא שם), אדם בעל מידות טובות.

פאטק אי"פ' כשכוח פכא...

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "בית יהודה" - ליוצאי ותלמידי 058-7211235

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

הורים שואלים...

מרכז צמיחה Merkaz Tzmicha

בצלקת מעולם, או לא ידעו מה לעשות כדי לטפל בה. למזלנו, רוב הפציעות קלות, אינן מצריכות טיפול רפואי וההחלמה מהן קצרה, אך פציעות רבות עלולות להשאיר צלקת בולטת לכל החיים. לעניינינו מה ניתן לעשות? **1. הקטנת הקושי:** לא קל לילד להרגיש בנוח עם צלקת, אי אפשר להתכחש ולומר: "לא רואים את זה כלל". הילד מודע היטב למצב והוא מרגיש שחברים צוחקים עליו, אבל ניתן להקטין את הקושי ולומר: "זה סימן קטן וכמעט לא רואים את זה, אין לך מה לדאוג. חברים שלך צוחקים כי כל דבר שלא רגיל נראה להם מוזר אבל הם יתרגלו מהר וישכחו מכך". **2. מיקוד במעלות:** ילד שעוזרים לו להכיר ולהתמקד במעלות שלו, הקשיים שלו מתקטנים לעומת הדברים הטובים שיש בו. לכן, שבו עם ילדכם ועזרו לו לערוך רשימה של כישרונות ומידות טובות שד' חנן אותם בהם, כמו: "אתה מנגן מדהים", "יש לך קול נדיר" וכד'.

חיים ק. מבני ברק שואל: יש לי ילד עם צלקת גדולה בפנים וזה מפריע לו מבחינה חברתית. בגיל צעיר הוא עבר ניתוח להסרת שומה, ונשאר לו סימן ליד העין. חברים שלו צוחקים עליו והוא ממש לוקח את זה קשה, הוא לא מסכים ללכת לבית הספר. איך ניתן לעזור לו לצאת מהמעגל הזה?

תשובה: ראשית, נעניין במחקר שבדק: כמה ילדים בארץ ישראל חיים עם צלקות על פניהם? דו"ח ארגון 'בטרם' משנת 2019 קובע שבישראל שיעור פציעות גבוה מאוד באופן יחסי במשך כל השנה. ובחודשי הקיץ במהלך החופש הגדול, הוא עולה בצורה חדה. בסקר בקרב אוכלוסייה בוגרת בישראל (מעל גיל 15) נמצא: **כי ל-87% מהאוכלוסייה הכללית יש צלקת וכי אצל 63% הצלקת נוצרה כתוצאה מפציעה.** כמו כן דווח כי כמחצית! מההורים לילדים עד גיל 16 דיווחו שלילדיהם יש צלקת. יותר ממחצית מההורים לא טיפלו

הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה לשאלות | הערות - משרד 02-630-70-90 | mta665417@gmail.com

בא להימנע מקריאת המודעות בשבת.

וזאלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

שפע הנהנים
פירות, ירקות - כשרות הבד"ץ
בשר, דגים ועוד..
רח' אליעזר הלוי 2
מחירים נוחים לכל כיס.
אפשרות למשלוחים.
שעות הפתיחה ימים א' - ה'
7:00 - 20:30 ימי שישי 7:00 -
שעה לפני כניסת שבת

לרפואה והצלחה:
רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.
לעילוי נשמת:
יוסף דוד בן סעידה, אילן בן נדרה, יפה בת חנה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה, מתתיהו שמעון בן תמר. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
נעליים לכל המשפחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעת שאול
058-5777795

מפגש הפסגה
10 הפסגה
קפה, משקאות, ממתקים,
מתנות, לוטו, בלונים ועוד..

מפגש ברזיל
ברזיל 2
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות,
לוטו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

העלון מוקדש להצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

עולמות הציצית
רח' אלקבץ 4, גבעת שאול, ירושלים (מול ברוך פארום)
058-6505815 | olam.hatsitsit@gmail.com

פיסטוקס
בשר • עופות • דגים

צ'אבס
בית וגן הפסגה 10
02-6439131

אליעזר - אלקטרוניקה
פאפאני, נגנים, מלצמות ועוד...
רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון
ומלכה ב"ר שלמה.
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

מוקד הזמנות, והזמנות בוואצפ
050-260-3330

מ.מ. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

תפארת
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813

אלתר - טספת - 050-9094047 בית וגן 42